

MERCEDES PINUAGA ULLÁN

La germana Mercè Pinuaga Ullán ha estat cridada a viure la vida definitiva en Déu el divendres 14 d'agost de 2020, als 85 anys.

Va néixer el dia 28 de gener de 1935 a Barcelona. Va entrar al monestir un més just després de fer 21 anys. Va fer la seva professió monàstica el 12 de febrer de 1958, fa 62 anys, el dia de Santa Eulàlia.

Per a ella era molt important la Mare de Déu de la Mercè, a qui anava a veure a la seva basílica cada any pels volts del seu sant. Al cor de dalt de la nostra església en tenim una imatge i ella en tenia cura amb gran entrega, sovint la vèiem pregant-li amb el rosari a la mà.

Ha tingut un gran amor a la família, el seu germà Jesús, la seva cunyada Esperança, les seves nebodes Susana i Estefanía i el seu renebot Nacho.

Dona de gran sensibilitat, que la feia fruir i també patir; amb un sentit de la bellesa i de la delicadesa que expressava d'una manera molt original amb detalls de la vida de cada dia. Tenia una certa obsessió per la neteja i l'ordre. Li agradava molt fer rams i tenir cura de les plantes, i una habilitat especial per fer-les viure.

Durant molts anys es va encarregar del refector amb molta cura i per Nadal gaudia posant-hi un gran pessebre, però també en altres racons de la casa. Va fer altres serveis en la comunitat, com ara la porteria o la cuina.

Tenia un cor molt gran i sensible. Simpàtica i amb molta facilitat d'establir relació amb tota mena de persones; estimava i es feia estimar. Pel seu sentit agut d'observació i d'humor, sabia imitar molt bé les persones. Així i tot, no li ha estat fàcil la vida.

Havia estat diverses vegades a Puiggraciós ajudant les germanes del santuari. Els darrers anys, però, anava combinant la seva residència entre el nostre monestir i el de la Santa Família de Manacor, per ajudar les dues germanes que hi viuen.

Diversos anys ha anat en pelegrinatge a Lourdes amb l'Hospitalitat de la Mare de Déu, compartint moments de sofriment i d'espiritualitat amb els malalts i els seus acompanyants.

Durant la seva vida va patir diverses malalties. Darrerament se sentia especialment cansada i el 25 de juny li van diagnosticar un càncer de pàncrees molt agressiu. Ella va veure clarament que es moria i ho va afrontar amb serenor i confiança. El 25 de juliol, ella mateixa va demanar que se li administrés el sagrament de la unció dels malalts, que es va celebrar a la sala capitular després de l'eucaristia del matí.

Demanem per a ella, el gran cel que sempre havia desitjat, al costat de Déu i de la Mare de Déu. La seva divisa era «Diligam te, Domine!» (Ps 17,1), «Us estimo, Senyor».

Monestir de Sant Pere de les Puel·les
dilluns, 17 d'agost de 2020